

Reformationsbibeln

Esra

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
5 juni 2021*

Esra

Kapitel 1

*Den persiska kungen Kores tillåter
judarna att återvända hem.*

Under den persiske kungens Kores* första regeringsår, för att HERRENS ord genom Jeremia skulle uppfyllas, gav HERREN den persiske kungen Kores ande ingivelsen, så att han *över hela* sitt rike lät kungöra, och han skrev också ner *det* och sa:

2 Krön. 36:22-23. Esra 5:13. Jer. 25:12-14, 29:10.

**På grekiska Kyros.*

2. Så säger Kores, kungen i Persien: HERREN, himlens Gud, har gett mig alla riken på jorden, och han har befallt mig att bygga ett hus *åt* honom i Jerusalem som *ligger* i Juda.

3. Vem av er *tillhör* hans folk? Låt Gud vara med honom och låt honom bege sig upp till Jerusalem i Juda och bygga HERRENS, Israels Guds, hus. Han *är* den Gud som *är* i Jerusalem.

Esra 4:3. Ps. 76:2f.

4. Och alla som är kvar på någon av de platser där han bor, ska folket på den orten hjälpa honom med silver och guld, med gods och djur, förutom frivilliga gåvor till Guds hus som *ligger* i Jerusalem.

5. Överhuvudena för Juda och Benjamin och prästerna och leviterna, tillsammans med alla vars ande Gud hade uppväckt, gjorde sig då redo för att ge sig iväg för att bygga Herrens hus som *ligger* i Jerusalem.

6. Alla *i deras* närhet bistod dem med föremål av silver, med guld, med gods

och boskap och med dyrbarheter, förutom alla frivilliga gåvor.

7. Och kung Kores lät hämta de kärl till Herrens hus som Nebukadnessar hade fört bort från Jerusalem, och satt i sina gudars tempel.

2 Kung. 24:13, 25:14.

2 Krön. 36:7, 36:18. Esra 5:14.

8. Kores, kungen i Persien, lämnade ut dem igenom Mitredat, skattmästaren, som redovisade dem för Seshbassar, fursten i Juda.

9. Och detta var deras antal: 30 kärl av guld, 1 000 kärl av silver, *och* 29 knivar,

10. 30 bägare av guld, 410 silverbägare av enklare *slag* och 1 000 andra kärl.

11. Alla silver och guldkärl *var* tillsammans 5 400. Allt *detta* förde Seshbassar med *sig när* de bortförda begav sig från Babylonien till Jerusalem.

Kapitel 2

*Förteckning över dem som återvände
från Babylonien.*

Detta *är* folket från provinsen som återvände från fångenskap och deportation. De hade förts bort av den babyloniske kungen Nebukadnessar till Babylonien och återvände nu till Jerusalem och Juda, var och en till sin stad.

2. De kom *tillsammans* med Serubabel, Jeshua, Nehemja, Seraja, Reelaja, Mordokaj, Bilsan, Mispar, Bigvaj, Rehum och Baana. Detta *var*

antalet män av Israel folk:

Neh. 7:5f.

3. Pareos barn: 2 172,

4. Sefatjas barn: 372,

5. Aras barn: 775,

6. Pahat-Moabs barn, av Jesusas och Joabs barn: 2 812,

7. Elams barn: 1 254,

8. Sattus barn: 945,

9. Sackajs barn: 760,

10. Banis barn: 642,

11. Bebais barn: 623,

12. Asgads barn: 1 222,

13. Adonikams barn: 666,

14. Bigvajs barn: 2 056,

15. Adins barn: 454,

16. Aters barn av Hiskia: 98,

17. Besajs barn: 323,

18. Joras barn: 112,

19. Hasums barn: 223,

20. Gibbaras barn: 95,

21. barnen från Betlehem: 123,

22. männen från Netofa: 56,

23. männen från Anatot: 128,

24. barnen från Asmavet: 42,

25. barnen från Kirjat-Arim, Kefira och Beerot: 743,

26. barnen från Rama och Geba: 621,

27. männen från Mikmas: 122,

28. männen från Betel och Ai: 223,

29. barnen från Nebo: 52,

30. barnen från Magbis: 156,

31. den andre Elams barn: 1 254,

32. Harims barn: 320,

33. Barnen från Lod, Hadid och Ono: 725,

34. Barnen från Jeriko: 345,

35. Senaas barn: 3 630,

36. Prästerna: Jedajas barn, av Jesusas familj: 973,

37. Immers barn: 1 052,

38. Pashurs barn: 1 247,

39. Harims barn: 1 017,

40. Leviterna: Jesusas och Kadmiels barn, av Hodavjas barn: 74,

41. Sångarna: Asafs barn: 128,

42. Dörrvaktarnas barn: Sallums barn, Aters barn, Talmons barn, Ackubs barn, Hatitas barn, Sobajs barn, tillsammans 139,

43. Tempeltjänare: Sihas barn, Hasufas barn, Tabbaots barn,

44. Keros' barn, Siahas barn, Padons barn,

45. Lebanas barn, Hagabas barn, Ackubs barn,

46. Hagabs barn, Samlajs barn, Hanans barn,

47. Giddels barn, Gahars barn, Reajas barn,

48. Resins barn, Nekodas barn, Gassams barn,

49. Ussas barn, Paseas barn, Besajs barn,

50. Asnas barn, Meunims barn, Nefisims barn,

51. Bakbüks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,

52. Basluts barn, Mehidas barn, Harsas barn,

53. Barkos' barn, Siseras barn, Temas barn,

54. Neias barn, Hatifas barn,

55. Barnen till Salomos tjänare: Sotajs barn, Hassoferets barn, Perudas barn,

56. Jaalas barn, Darkons barn, Giddels barn,

57. Sefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hassebajims barn och Amis barn.

58. Alla tempeltjänarna och barnen till Salomos tjänare *var totalt* 392.

59. Dessa *var* de som drog upp från Tel Mela, Tel Harsa och Kerub, Addam

och Immer, men som inte kunde uppge sina familjer och sin släkt, om de *härstammade* från Israel:

60. Delajas barn, Tobias barn, Nekodas barn, 652.

61. Av prästernas barn: Habajas barn, Hackos barn, Barsillajs barn, vilken tog en av gileaditen Barsillajs döttrar till hustru och blev uppkallad efter deras namn.

2 Sam. 19:31f.

62. Dessa sökte efter sina släktregister men utan att finna dem, därför *blev de uteslutna* från prästämbetet som oreña.

63. Och ståthållaren* sa till dem att de inte skulle äta av det allra heligaste förrän en präst framträdde med Urim och Tummim. * *

2 Mos. 28:30.

4 Mos. 27:21. Neh. 7:65.

*Ordagrant: Tirshatha vilket är titeln för en persisk ståthållare.

**Urim och Tummim (ljus och fullkomlighet) var stenarna som präster använde för att avgöra Guds vilja.

64. Hela församlingen sammanräknad var 42 360 personer,

65. förutom deras tjänare och tjänarinnor som var 7 337, av vilka det var 200 sångare och sångerskor.

66. De hade 736 hästar, 245 mulåsnor;

67. 435 kameler och 6 720 åsnor.

68. När de kom till HERRENS hus i Jerusalem, gav *några* av de främsta bland fäderna frivilliga gåvor till Guds hus, för att återställa det på sin plats.

69. De gav efter sin förmåga till arbetskassan 61 000 dariker* i guld och 5 000 minor** i silver och 100 prästskrudar.

*En darik vägde ca. 8,5 gram, dvs. 518,5 kg.

**En mina vägde ca. 500 gram, dvs. 2 500 kg.

70. Sålunda bosatte sig prästerna och leviterna och *en del av* folket och sångarna och dörrvaktarna och tempeltjänarna i sina städer, och hela Israel i sina städer.

Kapitel 3

Offrandet börjar på nytt. Grunden till templet läggs.

När den sjunde månaden kom och Israels barn *bodde* i sina städer, församlade sig folket som en man i Jerusalem.

Dom. 20:1. Neh. 8:1.

2. Då stod Josadaks son Jesua upp, och hans bröder, prästerna, och Sealtiels son Serubbabel, och hans bröder och byggde Israels Guds altare för att offra brännoffer på det, som det *står* skrivet i gudsmannen Moses lag.

3 Mos. 6:9f. 5 Mos. 12:13f. Matt. 1:12.

3. De satte altaret på plats, för fruktan *hade kommit* över dem på grund av folken *där* i länderna *omkring* och de offrade brännoffer på det till HERREN, brännoffer *både på* morgonen och kvällen.

4 Mos. 28:3-4. 1 Krön. 16:40.

4. De firade också lövhyddohögtid som *det står* skrivet, och offrade dagligen brännoffer enligt antalet som var bestämt för varje dag.

3 Mos. 23:34f. 4 Mos. 29:12f. Neh. 8:14.

5. Sedan *offrade* de *också* det dagliga brännoffret, och *det* för nymånaderna och för alla HERRENS högtider, som var helgade, och alla de frivilliga offer som de av fri vilja bar fram åt HERREN.

Neh. 10:33f.

6. På första dagen i den sjunde månaden började de offra brännoffer åt HERREN, trots att grunden till HERRENS tempel ännu inte var lagd.

7. De gav pengar åt murarna och snickarna och mat och dryck och olja, åt dem från Sidon och Tyros för att de skulle föra cederträ sjövägen från Libanon till Jafo, enligt det tillstånd

som den persiske kungen Kores hade gett till dem.

2 Krön. 2:16.

8. Andra året efter att de kommit till Guds hus i Jerusalem, i andra månaden, påbörjades *arbetet* av Serubbabel, Shealties son, och Jeshua, Josadaks son, och de övriga av deras bröder, präster och leviter och alla de som kommit från fångenskapen till Jerusalem. De leviter som var tjugo år eller över tillsatte de till att leda arbetet på HERRENS hus.

9. Och Jeshua *med* sina söner och bröder och Kadmiel med sina söner och Juda barn, åtog sig att gemensamt ha uppsikt över dem som arbetade på Guds hus, liksom Henadads barn *med* deras barn och deras bröder leviterna.

Esra 2:40.

10. När byggnadsarbetarna lade grunden till HERRENS tempel, ställde de prästerna i sina kläder med trumpeter, och leviterna, Asafs söner med cymbaler för att lovprisa HERREN efter det direktiv som Israels kung David hade gett.

2 Krön. 29:25f.

11. Och de sjöng, prisade och tackade HERREN, för han är god och hans barmhärtighet *varar* för evigt mot Israel. Och allt folket jublade högt när de prisade HERREN för att grunden till HERRENS hus var lagd.

2 Krön. 5:13, 7:3. Ps. 136:1.

12. Men många av prästerna och leviterna och de främste bland fäderna, *som var så gamla* att de hade sett det förra templet*, grät högt när de såg grunden läggas till detta tempel*, medan många *andra* jublade och ropade av glädje,

Hagg. 2:2f. *KJV: hus.

13. så att folket inte kunde skilja glädjeropet från ljudet av gråt bland

folket, för folket ropade så högt att ljudet hördes vida omkring.

Kapitel 4

Tempelbygget hindras.

När Juda och Benjamins motståndare hörde att de som hade återvänt från fångenskapen byggde templet åt HERREN Israels Gud,

2. kom de till Serubbabel och till de främste bland fäderna och sa till dem: Låt oss bygga tillsammans med er, för vi söker er Gud, *precis* som ni och vi har offrat till honom ända sedan kung Esarhaddon av Assyrien förde oss hit.

2 Kung. 17:24f.

3. Men Serubbabel och Jeshua och de främste bland fäderna i Israel svarade dem: *Nej*, ni kan inte delta med oss i byggandet av vår Guds hus, utan vi vill själva bygga det åt HERREN, Israels Gud, så som kung Kores av Persien har befallt oss.

Esra 1:3, 5:13.

4. *Men* då fick folket i landet Juda folk att tappa modet och avskräckte dem från att bygga.

5. De mutade *kungens* rådgivare emot dem för att hindra deras planer så länge Persiens kung Kores levde, ända tills Darejaves blev kung över Persien.

6. Och då Ahasveros blivit kung, i början av hans regering, skrev de* en anklagelseskrift mot dem som bodde i Juda och Jerusalem.

*dvs. samarierna som blev difflyttade under det assyriska storriket.

7. Och under Artasastas tid skrev Bislam, Mitredat, Tabeel och de övriga av deras följeslagare till kung Artasasta i Persien. Skriften i brevet *var* skriven på arameiska och blev uttydd på arameiska.

8. Rådsherren Rehum, och Simsaj,

sekreteraren, skrev ett brev mot Jerusalem till kung Artasasta med följande innehåll:

9. Då *skrev* rådsherren Rehum och Simsaj sekreteraren och de övriga av deras kollegor, diniterna, afaresatkiterna, tarpelitterna, afaresiterna, arkeviterna, babylonierna, susaniterna, dehaviterna och elamiterna

10. samt de övriga folk som den store och högt ärade Asenappar förde bort och lät bosätta sig i Samariens städer och i de andra *områdena* på andra sida floden och så vidare.

11. Detta är en avskrift av brevet de sände till honom: Till kung Artasasta från dina tjänare, männen på andra sidan floden och så vidare.

12. Det bör komma till kungens kännedom att de judar som från dig har kommit hit upp till oss, har kommit till Jerusalem och de bygger upp den upproriska och onda staden, och de gör färdigt murarna och förbättrar fundamenten.

13. Må det nu bli känt för kungen att om denna stad blir uppbyggd och *dess* murar reparerade, så kommer de inte att betala skatt, tull *eller* avgifter och det kommer att skada kungarnas inkomster.

14. Eftersom vi nu får stöd* från *kungens* palats, och *då* det inte var passande för oss att se kungens vanära, har vi därför skickat detta *meddelande* för att underrätta kungen,

*BK 1878: eftersom vi åter palatsets salt.

15. så att det kan efterforskas i dina fäders krönikor. Då ska du finna i dessa krönikor och få bekräftat att denna stad *är* upprorisk och skadlig *både* för kungar och provinser. Sedan

gammalt har den eggat till uppror vilket *också* var orsaken till att denna stad förstördes.

16. Vi låter *nu* kungen veta att om denna stad byggs upp och dess murar blir reparerade, så kommer du inte *att* behålla något av landet på andra sidan floden.

17. *Då* sände kungen ett svar till rådsherren Rehum och sekreteraren Simsaj, och resten av deras kollegor, som bor i Samarien och de övriga på andra sidan floden: Frid, och så vidare.

18. Brevet som ni har sänt till oss, har noggrant blivit uppläst för mig

19. Och jag befallde att man skulle genomsöka *arkiven* och man har funnit att denna stad sedan gammalt har satt sig upp emot kungar och att uppror och uppvigling har skett i den.

20. Det har också funnits mäktiga kungar i Jerusalem som härskat över alla *länder* på andra sidan floden, då tull, skatt och avgifter betalades till dem.

1 Kung. 4:21.

21. Så ge nu befallning om att dessa män slutar *bygga*, så att denna stad inte byggs upp förrän jag ger befallning om det.

22. Se nu till så att ni inte försummar att göra detta. Varför skulle skadan få växa så att kungarna blir lidande?

23. Då nu kung Artasastas brev *hade blivit* uppläst för Rahum och sekreteraren Simsaj, och deras kollegor, drog de genast upp till Jerusalem till judarna och stoppade dem med vapenmakt.

24. Då avbröts arbetet på Guds hus i Jerusalem och låg nere, ända till andra året av den persiske kungens Darejaves regering.

Kapitel 5

Arbetet på templet börjar på nytt

Men profeterna Haggai och Sakarja, Iddos son, profeterade för judarna i Juda och Jerusalem i Israels Guds namn, *som var* över dem.

Hagg. 1:1f. Sak. 1:1f, 6:11f.

2. Då stod Serubbabel, Sealties son upp, tillsammans med Jeshua, Josadaks son och började bygga Guds hus som *låg* i Jerusalem. Och Guds profeter *var* med dem och hjälpte dem.

3. Vid samma tid kom Tattenaj, ståthållaren *för provinsen* på andra sidan floden samt Setar-Bosenaj och deras kollegor till dem och sa så till dem: Vem har befallt er att bygga denna byggnad och färdigställa dess murar?

4. Vi berättade då för dem, vad de män hette, som uppförde denna byggnad.*

**KJV: Då sa vi till dem på detta vis: Vad är namnen på de män som bygger denna byggnad?*

5. Men deras Guds öga vakade över judarnas äldste, så att de inte kunde hindra dem, tills man framlagt saken inför Darejaves och de fått skriftligt svar tillbaka från *honom* om detta.

Ps. 33:18, 34:16.

6. Detta är en avskrift av brevet som Tattenaj, ståthållaren *för provinsen* på andra sidan floden och Setar-Bosenaj och deras kollegor afarsekiterna, som *var* på andra sidan floden, sände till Kung Darejaves.

7. De skickade ett brev till honom i vilket det stod: All frid vare med kung Darejaves!

8. Må det bli känt för kungen att vi har kommit till den judiska provinsen, till den stora Gudens hus. Det bygger man nu upp med stora stenar och sätter

trävirke i väggarna. Och arbetet går snabbt framåt och lyckas väl under deras hand.

9. Då frågade vi de äldste och sa så till dem: Vem har befallt er att bygga detta hus och sätta upp dess murar?

10. Vi frågade också vad de hette för att kunna underrätta dig, så att vi kunde skriva namnen på de män som var deras ledare.

11. De svarade oss och sa: Vi är tjänare åt himlens och jordens Gud och vi bygger på nytt upp det tempel, som för många år sedan uppfördes här, som en stor kung i Israel byggde och färdigställde.

1 Kung. 6:1f.

12. Men eftersom våra fäder gjorde himlens Gud vred, gav han dem i kaldéen Nebukadnessars hand, kungen i Babylonien, som förstörde detta hus och förde bort folket till Babylonien.

2 Kung. 25:8f. 2 Krön. 36:16f.

13. Men under Kores *första* regeringsår i Babylonien befallde *samme* kung Kores att detta Guds hus skulle byggas.

2 Krön. 36:22f. Esra 1:1f.

14. Även de guld och silverkärl *som var* i Guds hus, som Nebukadnessar hade tagit ur templet i Jerusalem och fört till templet i Babylonien, tog kung Kores ut från det Babyloniska templet och gav åt en *man* vid namn Sesbassar, som han hade tillsatt som ståthållare.

Esra 1:8, 6:5. Dan. 5:2.

15. Och han sa till honom: Tag dessa kärl, res iväg och för dem till templet i Jerusalem och låt Guds hus byggas upp på sin plats.

16. Då kom *samme* Sesbassar *och* lade grunden till Guds hus som *finns* i Jerusalem. Och från den tiden ända till nu har det byggts, men det är

fortfarande inte klart.

17. Nu om *det* behagar kungen*, så låt det göras efterforskningar i kungens skattkammare som *finns* där i Babylon, om kung Kores verkligen gav en befallning att bygga detta Guds hus i Jerusalem. Och låt kungen *sedan* meddela oss sin vilja angående denna sak.

Kapitel 6

Templet byggs upp och invigs. Påskhögtiden.

Då befallde Kung Darejaves att man skulle söka i arkiven i den babyloniska skattkammaren.

2. Och i Ametas borg i provinsen Medien, fann man en bokrulle som innehöll följande minnesanteckning:

3. Under Kung Kores första år, befallde kung Kores *angående* Guds hus i Jerusalem: Låt huset byggas upp på den plats där man offerar och låt dess grund läggas. Höjden ska vara 60 alnar och bredden 60 alnar,

2 Krön. 36:22f. Esra 1:1f.

4. *med* tre rader av stora stenar och *med* en rad av nytt trävirke. Och kostnaderna ska betalas av kungahuset.

1 Kung. 6:36.

5. Låt också guld och silverkärlen från Guds hus, som Nebukadnessar tog ut från templet som *ligger* i Jerusalem, och förde till Babylon, bli återlämnade och komma tillbaka till templet som *ligger* i Jerusalem, *var och en* till sin plats, och placera *dem* i Guds hus.

Esra 1:7, 5:14.

6. Så håll er borta därifrån, du Tattenaj, ståthållare för *provinsen* på andra sidan floden och Setar-Bosenaj och era kollegor, afarsekiterna som *är* på andra sidan floden.

Esra 5:3.

7. Låt arbetet av detta Guds hus vara i fred. Låt judarnas ståthållare och judarnas äldste bygga upp detta Guds hus på sin plats.

8. Dessutom ger jag befallning om vad ni ska göra för judarnas äldste vid byggandet av detta Guds hus: På kungens bekostnad, av kungens skatt *från provinsen* på andra sidan floden, ska omkostnaderna betalas till dessa män, så att arbetet inte hindras.

9. Vad man behöver av unga tjurar, baggar och lamm till brännoffer åt himlens Gud, *eller* vete, salt, vin och olja ska efter uppgift av prästerna som är i Jerusalem ges dem dag för dag utan försummelse.

10. Så att de kan bära fram offer till en ljuvlig doft åt himlens Gud och be för kungens och hans barns liv.

11. Jag ger också denna befallning att om någon överträder denna förordning, ska han hängas upp spetsad på en bjälke som brutits loss från hans hus, och hans hus ska bli en gödselhög på grund av detta. Dan. 3:29.

12. Och må den Gud som har låtit sitt namn bo där, slå ner alla kungar och folk, som lyfter sin hand för att förändra på detta *eller* för att förstöra detta Guds hus som *ligger* i Jerusalem. Jag, Darejaves, har befallt detta, låt det bli utfört med hast.*

*Alt. övers. låt det bli noggrant utfört.

13. Då *gjorde* Tattenaj, ståthållaren på andra sidan floden, och Setar-Bosenaj med deras kollegor, genast det som kung Darejaves hade sänt *bud* om.

14. Och judarnas äldste byggde och de *hade* framgång genom profeten Haggais och Sakarjas, Iddos sons, profetior. Och de byggde och slutförde

det efter Israels Guds befallning och efter perserkungarnas Kores, Darejaves och Artasastas befallning.

Esra 5:1, 7:1.

15. Och templet blev färdigt på den tredje dagen i månaden adar, under kung Darejaves sjätte regeringsår.

Esra 4:24. Est. 3:7.

16. Och Israels barn, prästerna, leviterna och de övriga av ättlingarna *som återvänt* från fångenskapen, firade invigningen av Guds hus med glädje.

Neh. 8:10.

17. Och vid invigningen av detta Guds hus offrade *man* 100 tjurar, 200 baggar, 400 lamm och till syndoffer för hela Israel, 12 bockar, efter antalet av Israels stammar.

4 Mos. 7:10f. Esra 8:35.

18. De insatte prästerna enligt deras ordningar och leviterna enligt deras avdelningar, till att förrätta Guds tjänst i Jerusalem, som det står skrivet i Moses bok.

4 Mos. 3:6, 8:9f.

19. Och ättlingarna *som återvänt* från fångenskapen firade påsk på fjortonde *dagen* i den första månaden.

2 Mos. 12:6f.

20. Ty samtliga av prästerna och leviterna hade renat sig, *så* att alla av dem *var* rena. Och de slaktade påskalammet för alla de ättlingar *som hade återvänt* från fångenskapen, och för sina bröder prästerna och för sig själva.

21. Och de israeliter som hade kommit tillbaka från fångenskapen åt av det, liksom alla de som hade avskilt sig från orenheten hos hedningarna i landet för att söka HERREN, Israels Gud.

22. De firade det osyrade brödets högtid i sju dagar med glädje, för HERREN hade gjort dem glada och

vänt den assyriske kungens hjärta till dem, så att han understödde* deras arbete på Guds, Israels Guds, hus.

2 Krön. 30:21. *KJV: stärkte deras händer i arbetet.

Kapitel 7

Esra kommer till Jerusalem.

Efter dessa händelser, under den persiske kungen Artasastas regering, återvände Esra, *han var* son till Seraja, son till Asarja, son till Hilkia,

2. son till Sallum, son till Sadok, son till Ahitub,

3. son till Amarja, son till Asarja, son till Merajot,

4. son till Seraja, son till Ussi, son till Bucki,

5. son till Abisua, son till Pinehas, son till Eleasar, son till översteprästen Aron.

6. Denne Esra återvände från Babylon. Han var skriftlärd och kunnig i Mose lag, som HERREN Israels Gud hade gett. Och kungen gav honom allt som han begärde, eftersom HERREN hans Guds hand var över honom.

Neh. 12:1.

7. En del av Israels barn och av prästerna, leviterna, sångarna, dörrvaktarna och tempeltjänarna begav sig upp till Jerusalem under kung Artasastas sjunde år.

8. Och han* kom till Jerusalem i femte månaden, under kungens sjunde år.

*Dvs. Esra.

9. På den första *dagen* i första månaden påbörjade han sin resa från Babylon, och på första *dagen* i femte månaden kom han till Jerusalem, eftersom Guds goda hand var över honom.

Esra 8:18, 8:31.

10. Ty Esra hade inriktat sitt hjärta

till att studera HERRENS lag och göra efter *den*, och till att undervisa i Israel om lag och rätt.

Neh. 10:29.

11. Detta är en avskrift av brevet som kung Artasastas gav åt prästen Esra, den skriftlärde, *som var* kunnig i HERRENS bud och hans stadgar för Israel.

12. Artasastas, kungars kung, till prästen Esra, den skriftlärde i lagen från himlens Gud. Fullkomlig *frid* och så vidare.

Dan. 2:37.

13. Jag har utfärdat ett dekret att alla av israels folk och av prästerna och leviterna i mitt rike som vill resa till Jerusalem, de får resa med dig.

14. För du blir sänd av kungen och hans sju rådgivare för att undersöka om *förhållandena* i Juda och Jerusalem överensstämmer med din Guds lag som du förvaltar,*

Est. 1:10f.

*KJV: *som är i din hand.*

15. och till att föra silvret och guld, som kungen och hans rådgivare frivilligt har gett till Israels Gud, vars boning är i Jerusalem.

Esra 1:3, 8:25.

16. Och allt det silver och guld som du kan finna i hela provinsen Babylon *tar du med dig* tillsammans med de frivilliga gåvorna som folket och prästerna skänker till deras Guds hus som *ligger* i Jerusalem.

17. Så att du snabbt med dessa pengar kan köpa tjurar, baggar och lamm med deras matoffer och deras dryckesoffer, och offra dem på altaret av din Guds hus som *ligger* i Jerusalem.

5 Mos. 12:11. Esra 6:9.

18. Och det silver och guld som blir över kan du och dina bröder använda på det sätt som ni anser lämpligt enligt Guds vilja.

19. Också de kärll som getts åt dig till tjänsten i din Guds hus, ska du överlämna inför Gud i Jerusalem.

20. Och vad mer som behövs för din Guds hus, som du har anledning att införskaffa, låt det bekostas av de kungliga skattkamrarna.

21. Jag, kung Artasastas, ger alla skattmästare på andra sidan floden denna befallning, att allt vad prästen Esra, den skriftlärde i himlens Guds lag, begär av er, det ska ni omgående göra,

22. upp till 100 talenter silver, 100 korer vete, 100 bat vin och 100 bat olja och obegränsat med salt.

23. Allt vad himlens Gud befäller ska noggrant göras för himlens Guds hus, för att inte vrede ska komma över kungens och hans söners rike.

24. Vi kungör också för er att ni inte har rätt att lägga någon skatt, tull eller avgift på någon präst, levit, sångare, dörrvaktare, tempeltjänare eller *någon* annan tjänare i detta Guds hus.

25. Och du Esra, ska efter den vishet som du har fått av Gud,* tillsätta domare och lagmän, som kan skipa rätt bland allt folket som är på andra sidan floden, alla dem som känner din Guds lag, och dem som inte känner den ska du undervisa.

*KJV: *efter Guds visdom som är i din hand.*

26. Och verkställ omgående dom för var och en som inte vill hålla din Guds lag eller kungens lag, vare sig *det blir* dödsstraff, eller förvisning, beslag av egendom eller fängelse.

27. Lovad vare HERREN våra fäders Gud, som har ingivit kungens hjärta att smycka HERRENS hus som *ligger* i Jerusalem,

28. och som har låtit mig möta välvilja inför kungen och hans rådgivare, och inför kungens alla mäktiga furstar. Och jag blev styrkt, eftersom HERREN min Guds hand var över mig och jag samlade ledande män i Israel, för att de skulle dra upp med mig.

Kapitel 8

Förteckning över de familjeöverhuvuden som följde med Esra till Jerusalem.

Detta är släktförteckningen på de familjeöverhuvuden som under kung Artasastas regering bröt upp med mig ifrån Babylonien:

Esra 2:1f. Neh. 7:5f.

2. Av Pinehas' barn: Gersom. Av Itamars barn: Daniel. Av Davids barn: Hattus.

3. Av Sekanjas barn, Pareos' barn: Sakarja, och med honom 150 män, upptagna i släktregistret.

4. Av Pahat-Moabs barn: Eljoenai, Serajas son, och med honom 200 män.

5. Av Sekanjas barn: Jahasiels son, och med honom 300 män.

6. Av Adins barn: Ebed, Jonatans son, och med honom 50 män.

7. Av Elams barn: Jesaja, Ataljas son, och med honom 70 män.

8. Av Sefatjas barn: Sebadja, Mikaelson, och med honom 80 män.

9. Av Joabs barn: Obadja, Jehiels son, och med honom 218 män.

10. Av Selomits barn: Josifjas son, och med honom 160 män.

11. Av Bebajs barn: Sakarja, Bebajson, och med honom 28 män.

12. Av Asgads barn: Johanan, Hackatans son, och med honom 110 män.

13. Av de sista av Adonikams barn:

vilka hette Elifelet, Jegiel och Semaja, och med dem 60 män,

14. Av Bigvais barn: Utai och Sabbud, och med dem 70 män.

15. Jag samlade dem vid floden som flyter mot Ahava, och vi slog läger där i tre dagar. Men då jag gav akt på folket och prästerna, fann jag inga leviter där.

16. Då sände jag efter Elieser, Ariel, Semaja, Elnatan, Jarib, Elnatan, Natan, Sakarja och Mesullam, som var ledare, och efter Jojarib och Elnatan, som var lärare.

17. Jag sände med dem bud till Iddo, ledaren i Kasifja, och sa åt dem vad de skulle säga till Iddo och hans bröder tempeltjänarna i Kasifja, att de skulle ta med sig tjänare till vår Guds hus.

18. Och för att vår Guds goda hand var över oss, sände de oss en förständig man av Mahelis släkt, son till Levi, son till Israel, och Serebja med hans söner och bröder, 18 män.

Esra 7:6.

19. Vidare kom Hasabja och med honom Jesaja av Mararis barn, med hans bröder samt deras söner, 20 män.

20. Dessutom 220 tempeltjänare som David och furstarna utnämnt till att biträda leviterna, alla av dem nämnda vid namn.

Esra 2:43, 7:7.

21. Sedan utlyste jag en fasta vid floden Ahava, för att vi skulle ödmjuka oss inför vår Gud och be honom om en lyckosam resa* för oss och våra barn och alla våra ägodelar.

2 Krön. 20:3.

*KJV: rätt väg.

22. Jag skämdes nämligen för att be kungen om soldater och ryttare till vårt beskydd mot fiender längs vägen. För vi hade ju sagt till kungen: Vår Guds hand är det bästa skyddet för

alla dem som söker honom, men hans mäktiga vrede är emot alla dem som överger honom.

Esra 7:6, 7:9.

23. Så vi fastade och bad vår Gud om detta och han hörde oss.

24. Sedan avskiljde jag tolv av de främsta prästerna, Serebja och Hasabja och med dem tio av deras bröder.

25. Jag vägde upp silvret, och guld, och kärlden åt dem, den gåva som kungen och hans rådgivare och furstar och alla israeliterna *där* hade gett till vår Guds hus.

Esra 7:15.

26. Jag vägde upp åt dem 650 talenter silver och 100 talenter i silverkärl och 100 talenter i guld.

27. Dessutom 20 skålar av guld, värda 1 000 dariker och 2 fina, utsökta kärl av koppar, dyrbara som guld.

28. Och jag sa till dem: Ni är helgade åt HERREN. Även kärlden är helgade, och silvret och guld, är frivilligt offrade åt HERREN, era fäders Gud.

29. Vaka över det och bevara det, tills ni väger upp det inför de främsta prästerna och leviterna och de israeliska familjeöverhuvudena i Jerusalem, i kamrarna i HERRENS hus.

Neh. 10:39, 12:44.

30. Då tog prästerna och leviterna det uppvägda silvret och guld, och kärlden för att föra det till Jerusalem, till vår Guds hus.

31. Sedan bröt vi upp från floden Ahava på tolfte *dagen* i första månaden för att resa till Jerusalem och vår Gud höll sin hand över oss och bevarade oss från fienders hand och från dem som låg på lur längs vägen.

Esra 7:9. Ps. 18:18.

32. Och vi kom till Jerusalem och

stannade där i tre dagar.

33. På fjärde dagen vägdes silvret och guld, och kärlden i vår Guds hus av Meremot, Urias son, prästen. Och med honom *var också* Eleasar, Pinechas son och med dem leviterna Josabad, Jesusas son och Noadja, Binnujns son.

34. Allt räknades och vägdes, och samtidigt antecknades hela vikten.

35. Barnen till dem som hade deporterats och som hade återvänt från fångenskapen offrade brännoffer åt Israels Gud: 12 tjurar för hela Israel, 96 baggar, 77 lamm, *och som* syndoffer 12 bockar, alltsammans till brännoffer åt HERREN.

Esra 6:17.

36. Sedan överlämnade de kungens fullmakt till kungens satraper och till ståthållarna på andra sidan floden och dessa gav sitt stöd åt folket och Guds hus.

Esra 4:10, 5:6, 7:21.

Kapitel 9

Förbud mot blandäktenskap.

Esras bot och bön.

Efter att detta var avslutat kom ledarna till mig och sa: Israels folk och prästerna och leviterna har inte avskilt sig ifrån folken i länderna och deras avskyvärda *steder*, från kananeerna, hetiterna, periseerna, jebusiterna, ammoniterna, moabiterna, egyptierna och amoreerna.

2. För de har tagit hustrur åt sig och åt sina söner från deras döttrar, så att de blandat den heliga säden med folken i dessa länder. Ja, ledarna och styresmännen var de första att begå denna synd.

2 Mos. 34:15f.

5 Mos. 7:3. Dom. 3:6. Esra 10:2f.

3. Och när jag hörde detta, rev jag sönder mina kläder och min mantel

och slet av mig håret från mitt huvud och mitt skägg och blev sittande som förstenad.

4 Mos. 14:6. Jos. 7:6. Neh. 1:4.

4. Då samlades hos mig alla som fruktade Israels Guds ord på grund av den synd som de som varit i fångenskap *hade begått*.

Och jag satt som förstenad ända fram till kvällsoffret.

5. Vid kvällsoffret stod jag upp ur min bedrövelse, och i mina trasiga kläder och mantel föll jag ner på mina knän och räckte ut mina händer till HERREN, min Gud.

6. Och sa: O min Gud, jag skäms och blygs att lyfta upp mitt ansikte till dig, min Gud, för våra synder har växt oss över huvudet och vår skuld har nått upp till himlarna.

1 Mos. 18:20f.

2 Krön. 28:9. Ps. 38:5. Dan. 9:7f. Upp. 18:5.

7. Från våra fäders tid intill denna dag, har vår skuld varit stor. Och för våra synders skull har vi, våra kungar och präster utlämnats åt främmande kungar, åt svärd, fångenskap, plundring och skam, och så är det än i dag.

8. Men nu har HERREN, vår Gud, gett oss ett litet ögonblick av nåd och låtit en rest av oss bli kvar, för att han skulle ge oss ett fäste* på sin heliga plats och för att vår Gud skulle upplysa våra ögon och ge oss lite andrum** i vårt slaveri.

Jes. 22:23, 33:20.

*Ordagrant: spik (syftar på tältspiken).

**Alt. övers. förmynelse, livskraft, livsmod.

9. För vi *var* slavar, *men* ändå har vår Gud inte övergett oss i vårt slaveri, utan han har låtit oss finna nåd hos Persiens kungar, så att de har gett oss andrum att bygga upp vår Guds hus och upprätta dess spillror och ge oss

en skyddsmur i Juda och Jerusalem.

10. Och vad ska vi nu säga, O vår Gud, efter detta? Vi har ju övergett dina bud,

11. som du har befallt genom dina tjänare profeterna och sagt: Det land som ni kommer till för att ta i besittning, är ett orent land på grund av orenhet hos folken i länderna och deras avskyvärda handlingar som de med sin orenhet har fyllt det med, från den ena änden till den andra.

3 Mos. 18:24f, 20:23. Esra 6:21.

12. Därför ska ni nu inte ge era döttrar åt deras söner och inte heller ta deras döttrar åt era söner och ni ska aldrig någonsin sträva efter deras frid eller välfärd. Då ska ni bli starka och få äta av det goda i landet och lämna *det* i arv åt era barn för alltid.

5 Mos. 7:2f, 23:6.

13. Och efter allt som har drabbat oss för våra onda gärningars *skull* och för vår stora skuld*, ser *vi* att du vår Gud straffat oss mindre än vad vår syndaskuld *förtjänar*, och har gett oss en *sådan* befrielse som denna.

*KJV: överträdelse.

14. Skulle vi då på nytt bryta mot dina bud och ingå äktenskap med folk som *gör så* avskyvärda saker? Skulle du då inte bli så vred på oss, att du förgjorde oss, så att *varken* någon rest eller någon räddning fanns kvar?

15. O HERRE, Israels Gud, du är rättfärdig, för vi har blivit kvar som en rest, som *det är intill* denna dag. Se här är vi inför dig i vår skuld, för vi kan vi inte bestå inför dig på grund av detta.

Neh. 9:8.

Kapitel 10

*Folket bekänner sin synd och
blandäktenskapen upplöses.*

Då Esra så bad, bekände och grät och låg på knä framför Guds hus, församlade sig till honom av Israel en mycket stor skara män, kvinnor och barn, för folket grät mycket.

2. Och Sekanja, Jehiels son, av Ulams barn, tog till orda och sa till Esra: Vi har syndat mot vår Gud genom att ta oss främmande hustrur av landets folk. Men trots detta finns det hopp för Israel.

3. Låt oss nu sluta ett förbund med vår Gud att skicka iväg alla dessa hustrur, och de *barn* som är födda av dem, enligt min herres råd, och av dem som bävar vid vår Guds befallning, och låt det bli gjort enligt lagen.

4. Stå upp, för *denna* uppgift *tillhör* dig, vi *kommer* också *vara* med dig: fatta mod och gör *det*.

5. Då stod Esra upp och lät de främsta prästerna och leviterna och hela Israel svära en ed att de skulle göra som det var sagt. Och de svor eden.

6. Sedan lämnade Esra *platsen* framför Guds hus, och gick in i Johanans, Eljasibs sons kammare. När han kom dit, åt han varken bröd eller drack något vatten, för han sörjde över de återvändande fångarnas synd*.

*KJV: överträdelse.

7. Och de lät ropa ut i Juda och Jerusalem till alla ättlingar som hade varit i fångenskap att de skulle församla sig till Jerusalem.

8. Och var och en som inte kommit inom tre dagar, enligt ledarnas och de äldstes beslut, skulle bli av med alla

sina ägodelar och själv skulle han bli utesluten ur församlingen av de som varit i fångenskap. 3 Mos. 27:28.

9. Då församlade sig alla män av Juda och Benjamin till Jerusalem inom tre dagar. Det *var* den tjugonde *dagen* i den nionde månaden. Och allt folket satt på gatan framför Guds hus och darrade på grund av saken *det gällde* och på grund av det kraftiga regnet.

10. Och prästen Esra stod upp och sa till dem: Ni har syndat genom att gifta er med främmande kvinnor, och har därigenom ökat Israels skuld.

Esra 9:1-2.

11. Så bekänn nu för HERREN, era fäders Gud, och gör hans vilja och skilj er från folken i landet och från de främmande kvinnorna.

12. Då svarade hela församlingen och sa med hög röst: *Ja*, som du har sagt, så måste vi göra.

13. Men det är mycket folk *här* och det är regntid, så vi kan inte stanna här ute. Det är inte heller gjort på en dag eller två, för vi är många som har syndat på detta sätt.

14. Låt därför våra ledare stå redo för hela församlingen. Låt alla dem i våra städer som har tagit sig hedniska hustrur infinna sig på bestämda tider tillsammans med de äldste i varje stad och dess domare, tills vår Guds glödmande vrede vänds ifrån oss i denna sak. 2 Krön. 29:10, 36:22f.

15. Bara Jonatan, Asaels son, och Jaseja, Tikvas son, var emot detta. Och Mesullam och Sabbetai, leviten stödde dem.

16. Och de ättlingar som hade varit i fångenskap gjorde så. Prästen Esra avskilde några av huvudmännen för

familjerna, alla namngivna. På första dagen i tionde månaden satte de sig för att undersöka saken,

17. och den första dagen i första månaden var de klara med alla de män som hade tagit sig hedniska hustrur.

18. Och bland prästernas söner som hade tagit sig hedniska hustrur blev dessa funna bland sönerna till Jesua, Josadaks son och hans bröder: Maaseja, Elieser, Jarib och Gedalja.

19. Och de lovade* att de skulle sända iväg sina hustrur och att de skulle offra en bagge som skuldoffer för sin synd:

3 Mos. 4:3. *KJV: gav sin hand.

20. Av Immers barn: Hanani och Sebadja.

21. Av Harims barn: Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel och Ussia.

22. Av Pashurs barn: Eljoenaj, Maaseja, Ismael, Netanel, Josabad och Eleasa.

23. Av Leviterna: Josabad, Simei och Kelaja, som också hette Kelita, Petaja, Juda och Elieser.

24. Av sångarna: Eljasib, och av dörrvaktarna: Sallum, Telem och Uri.

25. Av det övriga Israel: av Pareos barn: Ramja, Issia, Malkia, Mijamin, Eleasar, Malkia och Benaja.

26. Av Elams barn: Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot och Elia.

27. Av Sattus barn: Eljoenaj, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Sabad och Asisa.

28. Av Bebajs barn: Johanan, Hananja, Sabbaj, Atlaj.

29. Av Banis barn: Mesullam, Malluk, Adaja, Jasub, Seal och Jeremot.

30. Av Pahat-Moabs barn: Adna och Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnuj och Manasse.

31. Av Harims barn: Elieser, Issia, Malkia, Semaja, Simeon,

32. Benjamin, Malluk och Semarja.

33. Av Hasums barn: Mattenaj, Mattata, Sabad, Elifelet, Jeremaj, Manasse, Simei.

34. Av Banis barn: Maadaj, Amram och Uel,

35. Benaja, Bedeja, Keluhi,

36. Vanja, Meremot, Eljasib,

37. Mattanja, Mattenaj och Jaasu,

38. Bani, Binnuj, Simei,

39. Selemja, Natan och Adaja,

40. Maknadbaj, Sasaj, Saraj,

41. Asarel, Selemja, Semarja,

42. Sallum, Amarja, Josef.

43. Av Nebos barn: Jegiel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddu, Joel och Benaja.

44. Alla dessa hade tagit sig hedniska hustrur, och *några* av dem hade hustrur som de hade barn med.